

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДРС)

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ
про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проєкт постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо проведення електронних аукціонів для продажу об'єктів приватизації» (далі – проєкт постанови), а також документи, що надані до нього листом Міністерства економіки України від 12.11.2024 № 3212-05/80611-03.

За результатами проведеного аналізу проєкту постанови та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), ДРС

встановила:

проєктом постанови затверджуються Зміни що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України щодо проведення електронних аукціонів для продажу об'єктів приватизації (далі – проєкт Змін). Суть запропонованих змін полягає у *зміні відсотків розмірів плат за участь в електронному аукціоні та на розвиток електронної торгової системи.*

Під час опрацювання проєкту постанови встановлено, що розробником під час його підготовки не дотримано вимог статей 4 та 8 Закону.

Засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

При цьому, враховуючи вимоги статті 21 Закону, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проєктів регуляторних актів з урахуванням як самого проєкту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ).

Державна регуляторна служба України

РІШЕННЯ № 482 від 11.12.2024

Підписав: Кучер Олексій Володимирович

Сертифікат: 6FA97849F1B2570D04000008869000025DF0300

Дійсний: з 12.06.2024 11:11:30 по 12.06.2025 11:11:30

Відповідно до вимог статті 1 Закону АРВ – документ, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проєкту регуляторного акта принципам державної регуляторної політики.

Наданий розробником АРВ до проєкту постанови не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики, розробник має чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення та оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема, навести дані у цифровому вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив, а також обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Зокрема, проєктом Змін пропонується наступне:

пункт 114 Порядку проведення електронних аукціонів для продажу об'єктів малої приватизації та визначення додаткових умов продажу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.05.2018 № 432 (із змінами) (далі – Порядок малої приватизації), викласти у такій редакції: *«114. Максимальний розмір плати за участь в електронному аукціоні визначається у відсотках ціни продажу об'єкта приватизації з урахуванням податку на додану вартість та становить до 4 відсотків.»*;

абзац другий пункту 17 Порядку відбору операторів електронних майданчиків для організації проведення електронних аукціонів з продажу об'єктів малої та великої приватизації, авторизації електронних майданчиків, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 10.05.2018 № 433 (із змінами) (далі – Порядок відбору операторів) викласти у такій редакції: *«Плата на розвиток електронної торгової системи визначається з урахуванням податку на додану вартість, вираховується з плати за участь в електронному аукціоні, встановленої Порядком проведення електронних аукціонів для продажу об'єктів малої приватизації та визначення додаткових умов продажу, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 10 травня 2018 р. № 432 (Офіційний вісник України, 2018 р., № 47, ст. 1641), та Порядком проведення електронних аукціонів для продажу об'єктів великої приватизації, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2023 р. № 183 (Офіційний вісник України, 2023 р., № 27, ст. 1513), і становить 1,2 відсотка ціни продажу об'єкта приватизації.»*

пункт 114 Порядку проведення електронних аукціонів для продажу об'єктів великої приватизації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21.02.2023 № 183 (із змінами) (далі – Порядок великої приватизації) викласти у такій редакції: *«Розмір плати за участь в електронному аукціоні визначається у відсотках ціни продажу об'єкта приватизації з урахуванням податку на додану вартість та становить до 4 відсотків.»*

Разом з тим, відповідно пункту 114 Порядку малої приватизації, пункту 17 Порядку відбору операторів та пункту 114 Порядку великої приватизації діюче регулювання має градації обрахунку у відсотках розміру відповідної плати, яка залежить від ціни продажу об'єкта приватизації.

У розділі I АРВ розробником зазначено, що запровадження змін проектом постанови обумовлені тим, що з 2020 року розмір плати на розвиток для аукціонів з приватизації об'єктів малої приватизації не змінювався.

А також, що діюча градація обрахунку розміру відповідної плати, не відповідає підходу, який передбачений Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності суб'єктів державного сектору економіки». Так, даним законом Господарський кодекс України було доповнено новою статтею 24¹, відповідно до якої встановлено, що функціонування та розвиток електронної торгової системи (ЕТС) забезпечуються за рахунок плати на розвиток ЕТС, що становить 30 відсотків суми максимальної винагороди оператора електронного майданчика (плати за участь), якщо інше не встановлено законодавством.

Зокрема тому, розробник у розділі I АРВ зазначив, що є проблема невідповідності існуючого регулювання вимогам Господарського кодексу України та необхідність приведення їх у відповідність до таких вимог.

Водночас із пояснювальної записки та АРВ незрозуміло, в чому проблема невідповідності існуючого регулювання вимогам Господарського кодексу України, якщо Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності суб'єктів державного сектору економіки» та стаття 24¹ Господарського кодексу України, на які посилається розробник, не містять норм які регулювали питання саме відсотків розмірів плат: за участь в електронному аукціоні та на розвиток електронної торгової системи.

Крім того, в розділі I АРВ відсутнє обґрунтування встановлених проектом Змін розмірів відсотків.

У зв'язку з чим, із розділу I АРВ до проекту постанови не зрозуміло чому діюче регулювання розмірів плати за участь в електронному аукціоні та на розвиток електронної торгової системи потребує додаткового державного регулювання шляхом прийняття даного проекту постанови.

Враховуючи викладене, наведена в цьому розділі АРВ інформація не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного

втручання, та не обгрунтовано чому діюче регулювання здійснення безготівкових розрахунків потребує додаткового державного регулювання шляхом прийняття даного проєкту постанови.

У зв'язку з цим, розділ I АРВ необхідно привести у відповідність до вимог Методики.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі прийнятні альтернативні способи досягнення цілей державного регулювання, обрати для проведення оцінки альтернативних способів досягнення цілей не менше двох альтернатив, стисло описати їх та навести аргументи щодо переваги та недоліків кожного.

Однак розробник обмежився текстовим та формальним описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування обраних альтернатив, характеристика яких не розкриває зміст, характер впливу та переваги запропонованого проєктом постанови механізму державного регулювання.

Крім того, в таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання» вказано, що кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання складає 43 одиниці, при цьому джерело інформації цих статистичних даних в АРВ не визначено.

Наголошуємо, що аналіз вигод та витрат показує соціальну та економічну доцільність запропонованого регулювання, допомагає оцінити вплив, який може мати регуляторний акт на інтереси різних груп (держави, громадяни, суб'єкти господарювання).

Підсумовуючи викладене, вказані обставини унеможливають надання об'єктивної оцінки, наскільки обраний розробником спосіб державного регулювання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного.

Зазначене є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання та держави.

Виходячи з наведеного, за результатами розгляду проєкту постанови та аналізу його регуляторного впливу встановлено, що проєкт регуляторного акта розроблений без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, зокрема, доцільності, ефективності та збалансованості, визначених

статтями 4 та 8 Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики.

Ураховуючи зазначене, керуючись вимогами частини четвертої статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», ДРС

вирішила:

відмовити в погодженні проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо проведення електронних аукціонів для продажу об'єктів приватизації».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Олексій КУЧЕР